

Opinia Komitetu Regionów w sprawie „Wspólnotowych usług pocztowych”

(2007/C 197/07)

KOMITET REGIONÓW

- Jest zdania, że należy zmienić harmonogram utworzenia wewnętrznego rynku usług pocztowych do roku 2009, co proponuje się w dyrektywie 2002/39 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r., zmieniającej dyrektywę 97/67/WE w zakresie dalszego otwarcia na konkurencję wspólnotowych usług pocztowych, przesuając termin realizacji tego przedsięwzięcia na 31 grudnia 2010 r. oraz zezwolić na okres przejściowy do 2012 r. dla tych państw członkowskich, które uznają to za konieczne. Zagadnienia prawne związane z przedstawionymi możliwościami finansowania obowiązkowych usług powszechnych muszą zostać uprzednio wyjaśnione przez Komisję. W następnym sprawozdaniu, a najpóźniej 31 grudnia 2010 r., Komisja po szerokiej konsultacji z zainteresowanymi stronami i po przeprowadzeniu odpowiednich analiz oceni skuteczność metod finansowania zaproponowanych przez dyrektywę, jak również adekwatność zakresu usługi powszechnej do potrzeb użytkowników.
- Uważa, że sieć usług pocztowych jako całość, włączając w to placówki pocztowe działające na zasadzie franczyzy, nie tylko zapewni świadczenie usług pocztowych, lecz może stanowić platformę świadczenia innych usług użyteczności publicznej — taka możliwość zapewniłaby zaspokojenie potrzeb powszechnie występujących na obszarach wiejskich położonych w górach bądź w dużym oddaleniu, gwarantując dostęp do podstawowych usług drogą elektroniczną.
- Stwierdza, że nowi konkurenci doprowadzili do utworzenia nowych miejsc pracy na zliberalizowanych rynkach, a pośrednio również w przemyślach zależnych od sektora pocztowego. Niemniej wraz z liberalizacją rynku przesyłek pocztowych, istnieje zagrożenie, że w sektorze pocztowym, wcześniej regulowanym w oparciu o gwarancje społeczne dotyczące zatrudnienia i dochodów, nastąpi pogorszenie sytuacji w postaci większej niepewności zatrudnienia i obniżenia wynagrodzeń.

I. Zalecenia dotyczące strategii działania

Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 97/67/WE w sprawie pełnego urzędowania rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty

COM(2006) 594 wersja ostateczna — 2006/0196 (COD)

KOMITET REGIONÓW

1. Uważa, że dobrze funkcjonujące usługi pocztowe są niezbędne dla wszystkich rodzajów działalności gospodarczej i społecznej oraz że stanowią one istotny element komunikacji na terenie UE.
2. Podkreśla kluczową rolę usług pocztowych dla spójności terytorialnej i społecznej UE, a w szczególności rolę przepisów dotyczących usług powszechnych, które zapewniają dostępność usług pocztowych wysokiej jakości, wiarygodnych i w przystępnych cenach, niezależnie od warunków geograficznych lub finansowych.
3. Podkreśla swoje poparcie i zaangażowanie w zakończenie tworzenia jednolitego rynku europejskiego poprzez uregulowaną liberalizację rynku usług pocztowych z trwałym zagwarantowaniem dostępności usług powszechnych.
4. Jest zdania, że należy zmienić harmonogram utworzenia wewnętrznego rynku usług pocztowych do roku 2009, co proponuje się w dyrektywie 2002/39 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r., zmieniającej dyrektywę 97/67/WE w zakresie dalszego otwarcia na konkurencję wspólnotowych usług pocztowych, przesuując termin realizacji tego przedsięwzięcia na 31 grudnia 2010 r. oraz zezwolić na okres przejściowy do 2012 r. dla tych państw członkowskich, które uznają to za konieczne. Zagadnienia prawne związane z przedstawionymi możliwościami finansowania obowiązkowych usług powszechnych muszą zostać uprzednio wyjaśnione przez Komisję. W następnym sprawozdaniu, a najpóźniej 31 grudnia 2010 r., Komisja po szerokiej konsultacji z zainteresowanymi stronami i po przeprowadzeniu odpowiednich analiz, oceni skuteczność metod finansowania zaproponowanych przez dyrektywę, jak również adekwatność zakresu usługi powszechnej do potrzeb użytkowników.
5. Uważa, że europejskie i krajowe uregulowania operacji pocztowych muszą zawierać przepisy gwarantujące usługi powszechne dla konsumentów i zarazem zapewniające placówkom pocztowym możliwość elastycznego działania w obliczu zmieniających się rynków i zmieniających się potrzeb konsumentów.
6. Zgadza się, że wpływ globalizacji, rynkowego popytu na usługi wysokiej jakości i postępu technologicznego oznacza, że usługi pocztowe stoją przed gwałtownymi zmianami. Komitet podkreśla, że nowoczesne i zaawansowane technologicznie powszechne usługi pocztowe wysokiej jakości są warunkiem koniecznym ukończenia procesu tworzenia jednolitego rynku, przyszłego wzrostu gospodarczego i integracji społecznej. Konsumentom i małym przedsiębiorstwom w odległych i odizolowanych obszarach miast są szczególnie uzależnieni od usług pocztowych. Niemniej nowoczesne technologie przyniosły ze sobą zarazem nowe sposoby przekazywania wiadomości, więc wymagania dotyczące zakresu powszechnych usług pocztowych powinny to uwzględniać.
7. Zwraca uwagę na zastępowanie tradycyjnych usług pocztowych nowymi formami komunikacji, co ma miejsce w kilku państwach członkowskich. Doprowadziło to do znaczącego zmniejszenia korzystania z usług pocztowych, co należy uwzględnić przy określaniu zakresu zobowiązania do świadczenia powszechnych usług pocztowych i sposobów jego finansowania.
8. Zaleca zwrócenie większej uwagi na zagrożenie potencjalnej utraty miejsc pracy w procesie liberalizacji, mimo tego, że nowi konkurenci wchodzący na rynek powinni dodatkowo zapewnić również nowe możliwości, jeśli chodzi o miejsca pracy.
9. Proponuje, aby państwa członkowskie i Komisja Europejska bardziej dogłębnie zajęły się możliwościami wprowadzenia programów przekwalifikowania dla pracowników placówek pocztowych, którzy mogą zostać zwolnieni, gdy monopole będą musiały stawić czoła nowym konkurentom na rynku.
10. Stwierdza, że nowi konkurenci doprowadzili do utworzenia nowych miejsc pracy na zliberalizowanych rynkach, a pośrednio również w przemyśлах zależnych od sektora pocztowego. Niemniej wraz z liberalizacją rynku przesyłek pocztowych, istnieje zagrożenie, że w sektorze pocztowym, wcześniej regulowanym w oparciu o gwarancje społeczne dotyczące zatrudnienia i dochodów, nastąpi pogorszenie sytuacji w postaci większej niepewności zatrudnienia i obniżenia wynagrodzeń.
11. Wzywa, aby państwa członkowskie i Komisja zbadały możliwości zastosowania umów franczyzy w sieci placówek pocztowych, co już zostało wypróbowane w niektórych krajach nordyckich i przyniosło bardzo pozytywne rezultaty. W krajach tych placówki pocztowe działające na zasadzie franczyzy w połączeniu z inną działalnością gospodarczą okazały się bardzo przyjaznym dla klienta sposobem świadczenia usług pocztowych.
12. Uważa, że sieć usług pocztowych jako całość, włączając w to placówki pocztowe działające na zasadzie franczyzy, nie tylko zapewni świadczenie usług pocztowych, lecz może stanowić platformę świadczenia innych usług użyteczności publicznej — taka możliwość zapewniłaby zaspokojenie potrzeb powszechnie występujących na obszarach wiejskich położonych w górach bądź w dużym oddaleniu, gwarantując dostęp do podstawowych usług drogą elektroniczną.
13. Stwierdza, że w dalszym ciągu jest niejasne, czy informacje, o których mowa w art. 6 — informacje dotyczące usług powszechnych — odnoszą się do szczególnych funkcji usług powszechnych, ustalonych przez władze, czy też do warunków działania dostawców usług powszechnych. Artykuł ten należy zmienić tak, aby jasne było, które podmioty mają podlegać środkom podjętym przez państwa członkowskie.

14. Stwierdza, że w dyrektywie w nowym art. 7 faktycznie proponuje się alternatywne rozwiązania polegające na wprowadzeniu bezpośrednich rekompensat z funduszy publicznych lub pośredniej pomocy poprzez wykorzystanie procedur zamówień publicznych.

15. Prosi o doprecyzowanie metod finansowania, proponowanych w art. 7.

— Ogólnie uważa, że propozycje Komisji dotyczące rozwiązań w zakresie finansowania nie zostały przeanalizowane pod kątem wykonalności lub skuteczności.

— Podkreśla, że wydajność funduszu kompensacyjnego nie została udowodniona empirycznie w żadnym kraju świata.

— Zwraca uwagę, że w kontekście obostrzeń dotyczących budżetu publicznego nie można polegać na finansowaniu obowiązkowych usług powszechnych przez pomoc państwa. Konsekwencją liberalizacji rynku usług pocztowych nie może być obciążenie kosztami związanymi z zapewnieniem usług pocztowych na obszarach o niekorzystnych warunkach (jak np. obszary górskie czy obszary o wyjątkowo niskiej gęstości zaludnienia) wyłącznie sektora publicznego, podczas gdy korzyści przypadną prywatnym przedsiębiorstwom. Dodatkową trudnością jest zapewnienie zgodności wkładu finansowego państwa z warunkami dotyczącymi rekompensat określonymi w sprawie Altmark (sprawa C 280/00 Altmark Trans).

16. Uważa, że w art. 9 w niewystarczającym stopniu uwzględnia się różne okoliczności występujące w różnych państwach członkowskich, co ogranicza liczbę dostępnych rozwiązań. Komitet proponuje więc, aby dyrektywa dopuszczała łączenie i koordynację różnych procedur zezwoleń i koncesjonowania, przy uwzględnieniu warunków lokalnych w poszczególnych państwach członkowskich.

17. Uważa, że bezpieczeństwo i pewność operacyjna przedsiębiorstwa wyznaczonego na dostawcę usług powszechnych nie może być przedmiotem wymagań wyższych niż te stawiane ogólnie placówkom pocztowym. Jeżeli dostawcom usług powszechnych stawiane będą ostrzejsze warunki, pociągnie to za sobą dodatkowe koszty.

18. Zgadza się, że w całkowicie konkurencyjnym środowisku, zarówno ze względu na równowagę finansową usługi powszechnej, jak i na ograniczanie zniekształceń rynku, ważne jest, aby od zasady, że ceny odzwierciedlają normalne warunki i koszty komercyjne, odstępowano jedynie w celu ochrony interesu publicznego lub w celu działania na rzecz zobowiązania do świadczenia usług powszechnych określonego w odpowiednich ustawach krajowych. Podkreśla to fakt, że państwa członkowskie powinny w miarę możliwości w dalszym ciągu utrzymywać jednolite taryfy dla poczty objętej taryfą jednoskładnikową, usługi, z której konsumenci oraz małe przedsiębiorstwa korzystają najczęściej. Ponadto, zasady te nie powinny uniemożliwić

dostawcom usługi powszechnej zastosowania w sposób dobrowolny jednolitych taryf w zakresie usługi powszechnej.

19. Uważa za szczególnie istotne, aby zasady ustalania cen na usługi powszechne były zgodne z art. 12 i aby były uregulowane w sposób wystarczająco jasny i jednoznaczny.

20. Zaleca wyjaśnienie, co ma oznaczać „określanie cen w zależności od kosztów” i zasada polegająca na tym, że ceny stymulują wzrost wydajności. W dyrektywie i w jej preambule należy ponadto wyraźnie stwierdzić, że wymagania cenowe dotyczące usług powszechnych nie powinny zmuszać przedsiębiorstw świadczących te usługi do obniżania cen tylko dlatego, że zwiększona wydajność uczyniła ich działania bardziej zyskowymi.

21. Uważa za szczególnie ważne, aby wymagania dotyczące racjonalności cen i ich uzależnienia od kosztów usług powszechnych były uregulowane wystarczająco jasno, tak aby nie były wykorzystywane jako narzędzie do kontroli cen, lecz postrzegane w perspektywie zasad prawa o konkurencji.

22. Uważa, że ceny usług innych niż usługi powszechne nie powinny podlegać bezpośredniemu uregulowaniu.

23. Stwierdza, że art. 14 ust. 2, w którym jest mowa o proponowanych systemach ewidencji kosztów, jest bardziej jednolity niż obecne rozporządzenia, gdyż nie ma potrzeby rozróżniania usług powszechnych w rachunkowości lub księgowaniu kosztów, jeśli przedsiębiorstwo pocztowe nie otrzymuje finansowania z zewnątrz na rzecz świadczenia usług powszechnych.

24. Uważa, że dyrektywa powinna w jasny sposób wskazywać na zasadę, że przedsiębiorstwo pocztowe nie jest odpowiedzialne za zróżnicowanie kosztów usług powszechnych, jeśli państwo członkowskie nie wprowadziło systemu finansowania usług powszechnych lub jeśli pozostawiło je działaniu sił rynkowych.

25. Za zbędną uważa zasadę przedstawioną w art. 14 ust. 8, że krajowy organ regulacyjny może podjąć decyzję o niestosowaniu wymogów tego artykułu, na przykład na celu zobowiązania przedsiębiorstw do zachowywania różnic w rachunkowości. Uważa również, że należy usunąć zapis o możliwości podjęcia decyzji o niestosowaniu wymogów art. 14 przez krajowy organ regulacyjny. Zamiast tego we fragmencie tym powinno się wyjaśnić, że wymóg osobnego księgowania nie będzie obowiązywał, jeśli państwo członkowskie nie stworzy mechanizmu finansowego zgodnego z art. 7 albo jeśli nie wyznaczono dostawcy usług powszechnych.

26. Za konieczne uważa ustalenie i uwzględnienie kosztów usług publicznych, jeśli prawdopodobne jest, że przedsiębiorstwo wyznaczone do świadczenia usług powszechnych będzie stosowało metodę określania cen w zależności od kosztów.

II. Zalecenia dotyczące poprawek

Poprawka 1

Motyw 12 dyrektywy 97/67/WE

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
(12) Pełne otwarcie rynku pomoże zwiększyć ogólne rozmiary rynków pocztowych; przyczyni się to dodatkowo do utrzymania trwałości i jakości zatrudnienia przez operatorów świadczących usługę powszechną, a także ułatwi tworzenie nowych miejsc pracy przez innych operatorów, nowych uczestników rynku oraz podmioty prowadzące powiązaną działalność gospodarczą. Niniejsza dyrektywa nie narusza kompetencji państw członkowskich w zakresie regulacji warunków zatrudnienia w sektorze usług pocztowych	(12) ~~Pełne otwarcie rynku pomoże zwiększyć ogólne rozmiary rynków pocztowych; przyczyni się to dodatkowo do utrzymania trwałości i jakości zatrudnienia przez operatorów świadczących usługę powszechną, a także ułatwi tworzenie nowych miejsc pracy przez innych operatorów, nowych uczestników rynku oraz podmioty prowadzące powiązaną działalność gospodarczą.~~ Niniejsza dyrektywa nie narusza kompetencji państw członkowskich w zakresie regulacji warunków zatrudnienia w sektorze usług pocztowych

Uzasadnienie

We wniosku legislacyjnym Komisji Europejskiej nie można przewidzieć skutków pełnego otwarcia rynku. Jednak drugie zdanie tego motywu jest jasnym stwierdzeniem prawnym.

Poprawka 2

Motyw 17 dyrektywy 97/67/WE

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
(17) W świetle przeprowadzonych badań i w celu uwolnienia pełnego potencjału rynku wewnętrznego usług pocztowych, właściwe jest zaprzestanie stosowania zastrzeżonego obszaru i szczególnych praw jako sposobów zapewnienia finansowania usługi powszechnej	(17) W świetle przeprowadzonych badań i w celu <u>podjęcia się trwałego i gwarantowanego finansowania usługi powszechnej, z jednoczesnym uwolnieniem pełnego potencjału rynku wewnętrznego usług pocztowych, właściwe jest utrzymanie opcji zaprzestania stosowania</u> zastrzeżonego obszaru i szczególnych praw jako sposobów zapewnienia finansowania usługi powszechnej <u>przez wszystkie państwa członkowskie, które uznają to za konieczne. Jednak możliwość taka powinna istnieć jedynie w okresie przejściowym do roku 2012</u>

Poprawka 3

Motyw 24 dyrektywy 97/67/WE

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
(24) Zarówno ze względu na równowagę finansową usługi powszechnej, jak i na ograniczanie zniekształceń rynku w całkowicie konkurencyjnym środowisku ważne jest, aby od zasady, że ceny odzwierciedlają normalne warunki i koszty komercyjne, odstępowano jedynie w celu ochrony interesu publicznego. Cel ten osiąga się poprzez zezwalanie państwom członkowskim na dalsze utrzymywanie jednolitych taryf dla poczty objętej taryfą jednoskładnikową, usługi z której konsumenci oraz małe i średnie przedsiębiorstwa korzystają najczęściej. Poszczególne państwa członkowskie mogą również utrzymać jednolite taryfy dla niektórych innych przesyłek w celu ochrony ogólnego interesu publicznego, takich jak dostęp do kultury, spójność regionalna i społeczna	(24) <u>Zarówno ze względu na równowagę finansową usługi powszechnej, jak i na ograniczanie zniekształceń rynku</u> W całkowicie konkurencyjnym środowisku <u>zaostrzonej konkurencji ważne jest, aby świadczący usługę powszechną mogli korzystać z elastycznych taryf, koniecznych dla świadczenia rentownych usług powszechnych. Należy zatem z jednej strony zwrócić uwagę na to, by państwa członkowskie stosowały taryfy odstępujące od zasady, że ceny odzwierciedlają normalne warunki i koszty komercyjne, odstępowano</u> jedynie w celu ochrony interesu publicznego. Cel ten osiąga się poprzez zezwalanie państwom członkowskim na dalsze utrzymywanie jednolitych taryf dla poczty objętej taryfą jednoskładnikową, usługi z której konsumenci oraz małe i średnie przedsiębiorstwa korzystają najczęściej. Poszczególne państwa członkowskie mogą również utrzymać jednolite taryfy dla niektórych innych przesyłek w celu ochrony ogólnego interesu publicznego, takich jak dostęp do kultury, spójność regionalna i społeczna. <u>Zasada korelowania cen z kosztami nie przeszkodzi operatorom usługi powszechnej w stosowaniu jednolitych taryf na czynności świadczone w ramach usługi powszechnej</u>

Uzasadnienie

Należy przeanalizować konsekwencje wyboru stopniowej liberalizacji zasad taryfowych stosowanych do świadczących usługę powszechną. Powinna jej bowiem towarzyszyć konieczna elastyczność, tak aby świadczący usługę powszechną mogli stawić czoło konkurencji i mieli możliwość dostosować się do rynkowego popytu.

Poprawka 4

Artykuł 3 dyrektywy 97/67/WE

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. Państwa członkowskie zapewnią, by użytkownicy korzystali z prawa do usług powszechnych obejmujących ciągłe świadczenie usług pocztowych o określonej jakości we wszystkich punktach na swoich obszarach, po przystępnych cenach dla wszystkich użytkowników</p> <p>2. W tym celu państwa członkowskie podejmą działania w celu zapewnienia, by gęstość punktów kontaktowych i punktów dostępu uwzględniała potrzeby użytkowników</p> <p>3. Podejmą one kroki w celu zapewnienia, że usługa powszechna zagwarantowana jest w każdy dzień roboczy i nie mniej niż pięć dni w tygodniu, o ile okoliczności lub warunki geograficzne nie zostaną uznane za wyjątkowe przez krajowe organy regulacyjne, i że obejmuje ona co najmniej:</p> <ul style="list-style-type: none"> — jedno przyjmowanie, — jedno doręczenie do domu lub siedziby każdej osoby fizycznej lub prawnej lub, w wyniku derogacji, na podstawie warunków ustalonych przez krajowy organ regulacyjny, jedno doręczenie do odpowiednich instalacji <p>O jakimkolwiek wyjątku lub derogacji przyznanej przez krajowy organ regulacyjny zgodnie z niniejszym ustępem należy powiadomić Komisję oraz wszystkie krajowe organy regulacyjne</p> <p>4. Każde państwo członkowskie podejmie działania konieczne do zapewnienia, by usługi powszechne obejmowały przynajmniej następujące świadczenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> — przyjmowanie, sortowanie, przemieszczanie i doręczanie przesyłek pocztowych do dwóch kilogramów, — przyjmowanie, sortowanie, przemieszczanie i doręczanie paczek pocztowych do 10 kilogramów, — usługi obejmujące przesyłki polecone i przesyłki wartościowe <p>5. Krajowe organy regulacyjne mogą podwyższyć limit wagowy w ramach usług powszechnych dla paczek pocztowych do dowolnej wagi nieprzekraczającej 20 kilogramów oraz mogą określić specjalne zasady dostarczania takich paczek „od drzwi do drzwi”</p> <p>Z zastrzeżeniem limitu wagowego w ramach usług powszechnych dla paczek pocztowych, przyjętego przez państwo członkowskie, państwa członkowskie zapewnią doręczanie na ich obszarach paczek pocztowych otrzymywanych od innego państwa członkowskiego i ważących do 20 kilogramów</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewnią, by użytkownicy korzystali z prawa do usług powszechnych obejmujących ciągłe świadczenie usług pocztowych o określonej jakości we wszystkich punktach na swoich obszarach; <u>ze szczególnym uwzględnieniem specyficznych potrzeb obszarów wiejskich i górskich —</u> po przystępnych cenach dla wszystkich użytkowników</p> <p>2. W tym celu państwa członkowskie podejmą działania w celu zapewnienia, by gęstość punktów kontaktowych i punktów dostępu uwzględniała potrzeby użytkowników; <u>szczególnie zaś tych zamieszkujących obszary wiejskie i górskie</u></p> <p>3. Podejmą one kroki w celu zapewnienia, że usługa powszechna zagwarantowana jest w każdy dzień roboczy i nie mniej niż pięć dni w tygodniu, o ile okoliczności lub warunki geograficzne nie zostaną uznane za wyjątkowe przez krajowe organy regulacyjne, i że obejmuje ona co najmniej:</p> <ul style="list-style-type: none"> — jedno przyjmowanie, — jedno doręczenie do domu lub siedziby każdej osoby fizycznej lub prawnej lub, w wyniku derogacji, na podstawie warunków ustalonych przez krajowy organ regulacyjny, jedno doręczenie do odpowiednich instalacji <p>O jakimkolwiek wyjątku lub derogacji przyznanej przez krajowy organ regulacyjny zgodnie z niniejszym ustępem należy powiadomić Komisję oraz wszystkie krajowe organy regulacyjne</p> <p>4. Każde państwo członkowskie podejmie działania konieczne do zapewnienia, by usługi powszechne obejmowały przynajmniej następujące świadczenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> — przyjmowanie, sortowanie, przemieszczanie i doręczanie przesyłek pocztowych do dwóch kilogramów, — przyjmowanie, sortowanie, przemieszczanie i doręczanie paczek pocztowych do 10 kilogramów, — usługi obejmujące przesyłki polecone i przesyłki wartościowe <p>5. Krajowe organy regulacyjne mogą podwyższyć limit wagowy w ramach usług powszechnych dla paczek pocztowych do dowolnej wagi nieprzekraczającej 20 kilogramów oraz mogą określić specjalne zasady dostarczania takich paczek „od drzwi do drzwi”</p> <p>Z zastrzeżeniem limitu wagowego w ramach usług powszechnych dla paczek pocztowych, przyjętego przez państwo członkowskie, państwa członkowskie zapewnią doręczanie na ich obszarach paczek pocztowych otrzymywanych od innego państwa członkowskiego i ważących do 20 kilogramów</p>

Poprawka 5

Artykuł 4 ust. 2 dyrektywy 97/67/WE

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>2. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć jedno lub więcej przedsiębiorstw jako operatorów świadczących usługę powszechną dla części lub całości terytorium kraju i w odniesieniu do różnych elementów usługi powszechnej. W takiej sytuacji, państwa członkowskie ustalają zgodnie z prawem wspólnotowym przypisane im prawa i obowiązki oraz i podają je do wiadomości publicznej. W szczególności państwa członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia, że warunki powierzania świadczenia usługi powszechnej oparte są na zasadach obiektywizmu, niedyskryminacji, proporcjonalności i minimalizacji zniekształcenia rynku oraz że wyznaczenie przedsiębiorstw jako operatorów świadczących usługę powszechną jest ograniczone w czasie. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tożsamości wyznaczonych operatorów świadczących usługę powszechną</p>	<p>2. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć jedno lub więcej przedsiębiorstw jako operatorów świadczących usługę powszechną dla części lub całości terytorium kraju i w odniesieniu do różnych elementów usługi powszechnej, <u>jeśli uznają, że jest to konieczne dla zapewnienia świadczenia usługi powszechnej.</u> W takiej sytuacji, państwa członkowskie ustalają zgodnie z prawem wspólnotowym przypisane im prawa i obowiązki oraz i podają je do wiadomości publicznej. W szczególności państwa członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia, że warunki powierzania świadczenia usługi powszechnej oparte są na zasadach obiektywizmu, niedyskryminacji, proporcjonalności i minimalizacji zniekształcenia rynku oraz że wyznaczenie przedsiębiorstw jako operatorów świadczących usługę powszechną jest ograniczone w czasie. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tożsamości wyznaczonych operatorów świadczących usługę powszechną</p>

Uzasadnienie

Wyjaśnienie, że państwa członkowskie nie muszą konieczne wyznaczać dostawcy usługi powszechnej, jeśli ustali się, że siły rynkowe zapewnią jej świadczenie.

Poprawka 6

Artykuł 7 dyrektywy 97/67/WE

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. Od dnia 1 stycznia 2009 r. państwa członkowskie nie udzielają ani nie utrzymują w mocy wyłącznych i szczególnych praw w zakresie ustanawiania lub świadczenia usług pocztowych. Państwa członkowskie mogą finansować świadczenie usług powszechnych zgodnie z co najmniej jednym sposobem określonym w ust. 2, 3 i 4, lub z wszelkimi innymi sposobami zgodnymi z traktatem WE</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą zapewniać świadczenie usług powszechnych poprzez zamówienie takich usług zgodnie z odnośnymi zasadami zamówień publicznych</p> <p>3. Jeżeli państwo członkowskie ustali, że obowiązki świadczenia usługi powszechnej określone niniejszą dyrektywą pociągają za sobą koszt netto i stanowią nieuzasadnione obciążenie finansowe dla operatorów świadczących usługę powszechną, może wówczas:</p> <ol style="list-style-type: none"> Wprowadzić mechanizm rekompensat dla takich przedsiębiorstw z funduszy publicznych; Podzielić koszt netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej między operatorów usług i/lub użytkowników <p>4. Jeżeli koszt netto zostaje podzielony zgodnie z ust. 3, lit. b, państwa członkowskie mogą ustanowić fundusz kompensacyjny, który może być finansowany z opłat wnoszonych przez operatorów usług i/lub użytkowników i zarządzany jest w tym celu przez jednostkę niezależną od beneficjenta lub beneficjentów. Państwa członkowskie mogą uzależnić udzielanie zezwoleń operatorom świadczącym usługę zgodnie z art. 9 ust. 2 od zobowiązania wniesienia finansowej składki do powyższego funduszu lub od zgodności z obowiązkiem świadczenia usługi powszechnej. W ten sposób finansowane mogą być jedynie usługi określone w art. 3</p>	<p>1. Od dnia ~~1 stycznia 2009 r.~~ 31 grudnia 2010 r. państwa członkowskie nie udzielają ani nie utrzymują w mocy wyłącznych i szczególnych praw w zakresie ustanawiania lub świadczenia usług pocztowych. Państwa członkowskie mogą finansować świadczenie usług powszechnych zgodnie z co najmniej jednym sposobem określonym w ust. 2, 3 i 4, lub z wszelkimi innymi sposobami zgodnymi z traktatem WE</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą zapewniać świadczenie usług powszechnych poprzez zamówienie takich usług zgodnie z odnośnymi zasadami zamówień publicznych</p> <p>3. Jeżeli państwo członkowskie ustali, że obowiązki świadczenia usługi powszechnej określone niniejszą dyrektywą pociągają za sobą koszt netto i stanowią nieuzasadnione obciążenie finansowe dla operatorów świadczących usługę powszechną, może wówczas:</p> <ol style="list-style-type: none"> Wprowadzić mechanizm rekompensat dla takich przedsiębiorstw z funduszy publicznych; Podzielić koszt netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej między operatorów usług i/lub użytkowników <p>4. Jeżeli koszt netto zostaje podzielony zgodnie z ust. 3, lit. b, państwa członkowskie mogą ustanowić fundusz kompensacyjny, który może być finansowany z opłat wnoszonych przez operatorów usług i/lub użytkowników i zarządzany jest w tym celu przez jednostkę niezależną od beneficjenta lub beneficjentów. Państwa członkowskie mogą uzależnić udzielanie zezwoleń operatorom świadczącym usługę zgodnie z art. 9 ust. 2 od zobowiązania wniesienia finansowej składki do powyższego funduszu lub od zgodności z obowiązkiem świadczenia usługi powszechnej. W ten sposób finansowane mogą być jedynie usługi określone w art. 3</p>

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>5. Państwa członkowskie zapewniają poszanowanie zasad przejrzystości, niedyskryminacji i proporcjonalności przy ustanawianiu funduszu kompensacyjnego oraz ustalaniu poziomu wkładów finansowych, o których mowa w ust. 3 i 4. Decyzje podjęte na podstawie ust. 3 i 4 oparte są na obiektywnych i weryfikowalnych kryteriach oraz są podawane do wiadomości publicznej</p>	<p>5. Państwa członkowskie zapewniają poszanowanie zasad przejrzystości, niedyskryminacji i proporcjonalności przy ustanawianiu funduszu kompensacyjnego oraz ustalaniu poziomu wkładów finansowych, o których mowa w ust. 3 i 4. Decyzje podjęte na podstawie ust. 3 i 4 oparte są na obiektywnych i weryfikowalnych kryteriach oraz są podawane do wiadomości publicznej</p> <p>6. <u>Jeżeli dane państwo członkowskie uzna, że żadne ze wspomnianych wcześniej rozwiązań nie gwarantuje stałego finansowania kosztów netto usługi powszechnej, może w okresie przejściowym nadal zastrzec pewne usługi dla wyznaczonego dostawcy usługi powszechnej. Zastrzeżone mogą zostać usługi, takie jak przyjmowanie, sortowanie, transport i doręczanie zwykłych przesyłek poczty wewnętrznej i zagranicznej poczty przychodzącej, tak za pomocą usługi przyspieszonego doręczenia, jak i zwykłej, zgodnie z podanymi poniżej limitami wagowymi i cenowymi</u></p> <p><u>Limit wagowy wynosi 50 gramów począwszy od 1 stycznia 2009 r. Nie jest stosowany, jeżeli cena jest równa lub przekracza dwu- i półkrotnie taryfę publiczną stosowaną do wysyłki korespondencji w pierwszym przedziale wagowym najszybszej kategorii</u></p> <p><u>W przypadku zwolnionych z opłat usług pocztowych dla osób niewidomych i niedowidzących, można dopuścić odstępstwa od limitów wagowych i cenowych</u></p> <p><u>W stopniu niezbędnym do zapewnienia świadczeń usług powszechnych i w zależności od specyfiki usług pocztowych danego państwa członkowskiego, poczta zagraniczna wychodząca może nadal być zastrzeżona w ramach takich samych limitów wagowych i cenowych</u></p> <p>7. <u>Komisja przeprowadzi badanie oceniające skuteczność wszystkich środków finansowania w zależności od praktyk wprowadzonych w życie przez państwa członkowskie, oraz stopnia dostosowania usługi powszechnej do potrzeb użytkowników. Na podstawie wniosków z tego badania Komisja przedstawi, przed 31 grudnia 2010 r., i po przeprowadzeniu szerokiej konsultacji z wszystkimi zainteresowanymi podmiotami, sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady, któremu towarzyszyć będzie propozycja potwierdzająca, w zależności od sytuacji, rok 2012 jako datę pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych</u></p>

Uzasadnienie

Ta poprawka zapewnia spójność z zaleceniem 2 dotyczącym motywu 17 dyrektywy 97/67/WE. Konieczne jest, by Komisja przygotowała sprawozdanie na temat skuteczności różnych alternatywnych środków finansowania. Sektor zastrzeżony powinien zostać utrzymany na takich samych zasadach, jak w dyrektywie 97/67/WE do 2012 r. dla tych państw członkowskich, które uznają to za niezbędne.

Poprawka 7

Artykuł 9 dyrektywy 97/67/WE

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. W odniesieniu do usług znajdujących się poza zakresem usługi powszechnej zdefiniowanym w art. 3, państwa członkowskie mogą wprowadzić zezwolenia ogólne w stopniu niezbędnym do zagwarantowania zgodności z wymogami podstawowymi</p> <p>2. W odniesieniu do usług objętych zakresem usługi powszechnej zdefiniowanym w art. 3, państwa członkowskie mogą wprowadzić procedury zezwoleń, w tym koncesje indywidualne, w stopniu niezbędnym do zagwarantowania zgodności z wymogami podstawowymi i zabezpieczenia usługi powszechnej.</p> <p>Udzielane zezwolenia mogą:</p> <ul style="list-style-type: none"> — w razie potrzeby, być powiązane z obowiązkiem świadczenia usługi powszechnej, — jeżeli będzie istniała taka konieczność, narzucać wymagania dotyczące jakości, dostępności i świadczenia określonych usług, — w razie potrzeby, być powiązane z obowiązkiem wnoszenia wkładu finansowego na rzecz mechanizmów współdzielenia, o których mowa w art. 7 <p>O ile nie dotyczą one przedsiębiorstw wyznaczonych na operatorów świadczących usługę powszechną zgodnie z art. 4., udzielane zezwolenia nie mogą:</p> <ul style="list-style-type: none"> — być ograniczone pod względem liczby, — dla wymogów dotyczących takiej samej jakości, dostępności i realizacji, nakładać na operatora usług obowiązku świadczenia usługi powszechnej oraz, jednocześnie, konieczności wnoszenia wkładu finansowego na rzecz mechanizmu współdzielenia, — powielać warunków mających zastosowanie do przedsiębiorstw na mocy innych niż właściwe dla branży przepisy ustawodawstwa krajowego, — nakładać warunków technicznych lub operacyjnych innych niż niezbędne do wypełnienia zobowiązań wynikających z niniejszej dyrektywy 	<p>1. W odniesieniu do usług znajdujących się poza zakresem usługi powszechnej zdefiniowanym w art. 3, państwa członkowskie mogą wprowadzić zezwolenia ogólne w stopniu niezbędnym do zagwarantowania zgodności z wymogami podstawowymi</p> <p>2. W odniesieniu do usług objętych zakresem usługi powszechnej zdefiniowanym w art. 3, państwa członkowskie mogą wprowadzić procedury zezwoleń, w tym koncesje indywidualne, w stopniu niezbędnym do zagwarantowania zgodności z wymogami podstawowymi i zabezpieczenia usługi powszechnej.</p> <p>Udzielane zezwolenia mogą:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ~~w razie potrzeby~~, być powiązane z obowiązkiem świadczenia usługi powszechnej, — ~~jeżeli będzie istniała taka konieczność, narzucać wymagania dotyczące jakości, dostępności i świadczenia określonych usług,~~ — ~~w razie potrzeby, być powiązane z obowiązkiem wnoszenia wkładu finansowego na rzecz mechanizmów współdzielenia, o których mowa w art. 7.~~ — <u>narzucać wymagania dotyczące jakości, dostępności i świadczenia określonych usług; wymogi te, o ile są zgodne z prawem wspólnotowym, mogą w szczególności być związane z kwestiami społecznymi i ekologicznymi,</u> — <u>być powiązane z obowiązkiem wnoszenia wkładu finansowego na rzecz mechanizmów współdzielenia, o których mowa w art. 7.</u> — <u>być powiązane z obowiązkiem zapewnienia personelowi zatrudnionemu wcześniej do świadczenia tych usług praw, z których korzystałby on, gdyby przeniesienie odbywało się w sensie dyrektywy 77/187/EWG; odpowiedni organ powinien udostępnić listę pracowników i szczegóły dotyczące praw wynikających z ich umów.</u> <p>O ile nie dotyczą one przedsiębiorstw wyznaczonych na operatorów świadczących usługę powszechną zgodnie z art. 4., udzielane zezwolenia nie mogą:</p> <ul style="list-style-type: none"> — być ograniczone pod względem liczby, — dla wymogów dotyczących takiej samej jakości, dostępności i realizacji, nakładać na operatora usług obowiązku świadczenia usługi powszechnej oraz, jednocześnie, konieczności wnoszenia wkładu finansowego na rzecz mechanizmu współdzielenia, — powielać warunków mających zastosowanie do przedsiębiorstw na mocy innych niż właściwe dla branży przepisy ustawodawstwa krajowego, — nakładać warunków technicznych lub operacyjnych innych niż niezbędne do wypełnienia zobowiązań wynikających z niniejszej dyrektywy

Uzasadnienie

Do końca roku 2009 Komisja opublikuje nowe badania mające na celu ustalenie, w jaki sposób w przyszłości użytkownikom zamieszkującym tereny wiejskie i miejskie w Europie świadczone będą usługi powszechne. Tymczasem utrzymany zostanie stan dotychczasowy, w tym obszar zastrzeżony.

Poprawka 8

Artykuł 19 dyrektywy 97/67/WE

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Państwa członkowskie zapewniają, że przedsiębiorstwa świadczące usługi pocztowe udostępniają przejrzyste, proste i niekosztowne procedury obsługi reklamacji użytkowników usług pocztowych, w szczególności w przypadkach wiążących się z zaginięciem, kradzieżą, uszkodzeniem lub brakiem zgodności z normami jakości usługi (w tym procedury określające, kto ponosi odpowiedzialność w sprawach, w których występuje więcej niż jeden operator)	Państwa członkowskie zapewniają, że <u>wszystkie</u> przedsiębiorstwa świadczące usługi pocztowe udostępniają przejrzyste, proste i niekosztowne procedury obsługi reklamacji użytkowników usług pocztowych, w szczególności w przypadkach wiążących się z zaginięciem, kradzieżą, uszkodzeniem lub brakiem zgodności z normami jakości usługi (w tym procedury określające, kto ponosi odpowiedzialność w sprawach, w których występuje więcej niż jeden operator)

Uzasadnienie

Ważne jest zaznaczenie, że ta sama procedura będzie miała zastosowanie we wszystkich przedsiębiorstwach świadczących usługi pocztowe, a nie tylko w przedsiębiorstwach świadczących usługi powszechne.

Poprawka 9

Artykuł 21 dyrektywy 97/67/WE

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
1. Komisję wspomaga komitet	1. Komisję wspomaga komitet. Komitet składa się z <u>przedstawicieli każdego państwa członkowskiego i przedstawicieli władz lokalnych i regionalnych z każdego państwa członkowskiego</u>

Uzasadnienie

Komitet ustanowiony na mocy art. 21 jest informowany i monitoruje ewolucję środków ustanowionych przez państwa członkowskie w celu zapewnienia świadczenia usługi powszechnej. Ważne jest, aby w skład komitetu wchodził przedstawiciel władz lokalnych i regionalnych, gdyż ich opinie mogą się różnić od opinii państw członkowskich.

Poprawka 10

Artykuł 22 a dyrektywy 97/67/WE

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, że przedsiębiorstwa świadczące usługi pocztowe udzielają wszelkich informacji, w tym informacji finansowych oraz informacji o świadczeniu usługi powszechnej, niezbędnych w następujących celach:</p> <p>a) krajowym organom regulacyjnym do zapewnienia zgodności z przepisami niniejszej dyrektywy lub decyzjami wydanymi zgodnie z nią;</p> <p>b) do jasno określonych celów statystycznych</p> <p>2. Przedsiębiorstwa bezzwłocznie udzielają takich informacji na żądanie, a także w ramach czasowych i w stopniu uszczegółowienia wymaganym przez krajowy organ regulacyjny. Zakres informacji wymaganych przez krajowy organ regulacyjny jest proporcjonalny do realizacji jego zadań. Krajowy organ regulacyjny podaje uzasadnienie żądania udzielenia informacji</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, że przedsiębiorstwa świadczące usługi pocztowe w <u>rozsądnym wymiarze</u> udzielają <u>wszelkich odpowiednich informacji dotyczących usług powszechnych</u>, w tym informacji finansowych oraz informacji o świadczeniu usługi powszechnej, niezbędnych w następujących celach:</p> <p>a) krajowym organom regulacyjnym do zapewnienia zgodności z przepisami niniejszej dyrektywy lub decyzjami wydanymi zgodnie z nią;</p> <p>b) do jasno określonych celów statystycznych</p> <p>2. Przedsiębiorstwa bezzwłocznie udzielają takich informacji na żądanie, a także w ramach czasowych i w stopniu uszczegółowienia wymaganym przez krajowy organ regulacyjny. Zakres informacji wymaganych przez krajowy organ regulacyjny jest proporcjonalny do realizacji jego zadań. Krajowy organ regulacyjny podaje uzasadnienie żądania udzielenia informacji</p>

Uzasadnienie

Tekst powinien być sformułowany tak, aby wskazywać na racjonalność i istotność nałożonego zobowiązania z perspektywy placówki pocztowej oraz na fakt, że obowiązek udzielania informacji dotyczy tylko usług należących do usług powszechnych.

Poprawka 11

Artykuł 23 dyrektywy 97/67/WE

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Co trzy lata, przy czym po raz pierwszy nie później niż dnia 31 grudnia 2011 r., Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszej dyrektywy, w tym odpowiednie informacje o rozwoju sytuacji w sektorze, szczególnie w odniesieniu do aspektów gospodarczych, społecznych, związanych z zatrudnieniem i technologią, a także jakością usług. Do sprawozdania dołączane są, w razie potrzeby, wnioski dla Parlamentu Europejskiego i Rady	Co trzy lata, przy czym po raz pierwszy nie później niż dnia 31 grudnia 2011 r., Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszej dyrektywy, w tym odpowiednie informacje o rozwoju sytuacji w sektorze, szczególnie w odniesieniu do aspektów gospodarczych, społecznych, związanych z zatrudnieniem i technologią, a także jakością usług. Do sprawozdania, które będzie również zawierać <u>szczegółową analizę bieżących i możliwych przyszłych skutków liberalizacji dla regionów — ze szczególnym uwzględnieniem regionów górskich, których potrzeby są specyficzne w porównaniu z innymi regionami — dołączane są, w razie potrzeby, wnioski dla Parlamentu Europejskiego i Rady</u>

Uzasadnienie

Ważne jest, że raport nie dotyczy jedynie oddziaływania dyrektywy na szczeblu państw członkowskich, lecz że uwzględni również skutki regionalne.

Bruksela, 6 czerwca 2007 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Michel DELEBARRE

III. Procedura

Tytuł	Wniosek w sprawie dyrektywy zmieniającej dyrektywę 97/67/WE w sprawie pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty
Sygnatura	COM(2006) 594 wersja ostateczna — 2005/0196 (COD)
Podstawa prawna	Art. 265, ustęp pierwszy
Tryb postępowania	
Data wniosku Rady	22.11.2006
Data decyzji Przewodniczącego	9.1.2007
Komisja odpowiedzialna	Komisja Polityki Gospodarczej i Społecznej (ECOS)
Sprawozdawca	Sprawozdawca: Elina Lehto, burmistrz Lohjan (FIN/PES)
Notatka analityczna	5.2.2007
Data analizy przez komisję	30.3.2007
Data przyjęcia przez komisję	30.3.2007

Wynik głosowania komisji	Opinia przyjęta większością głosów
Data przyjęcia na sesji plenarnej	6.6.2007
Wcześniejsza opinia Komitetu	<p>Opinia w sprawie wniosku Komisji Europejskiej dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 97/67/WE w zakresie dalszego otwarcia na konkurencję wspólnotowych usług pocztowych (COM (2000) 319 wersja ostateczna, CdR 309/2000 fin ⁽¹⁾)</p> <p>Opinia w sprawie europejskiego wniosku w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych przepisów w zakresie rozwijania wspólnotowych usług pocztowych i poprawy jakości usług (COM(95) 227 wersja ostateczna, CdR 422/1995 fin ⁽²⁾)</p>

⁽¹⁾ Dz.U. C 144 z 16.5.2001, s. 20.

⁽²⁾ Dz.U. C 337 z 11.11.1996, s. 28.